

MONTELIUS, AGDA

Laura Netzel : [Rubr.]

Stockholm
1919

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

NETZEL, L.

8B

Bf.

Kungl. biblioteket

0 0000 000012370

Biogr
20.
(Am)
0

LAURA NETZEL.

av D. Montelius.

Det stiger en tung, snyftande suck från F. V. O. centralbyrå: Laura Netzel är ej mer! Genom en våldsamt attack af spanska sjukan, som på föga mer än en vecka bröt ned den kraftiga kvinnan, borttrycktes hon den 28 december 1918; efter ett tjuguarigt arbete på byrån.

Man står som lamslagen.

»Hur skola vi reda oss utan Laura?» frågar man sig och hvarandra.

LAURA NETZEL.

Hon var städse liksom allestädes närvarande på byrån och hade reda på allt. Klart och bestämdt gaf hon besked om det, hvarom man frågade, och hon misstog sig aldrig, ty hon hade ett oerhördt starkt minne. Var det något hon ej visste säkert, så sade hon det genast, men det hände ej ofta. Detta gjorde att man så småningom vande sig att fråga henne om så godt som allt.

Byråföreståndarinnan fann därför, då hon ingick som ledamot af fattigvårdslagstiftningskommittén, att hon tryggt kunde låta den dagliga ledningen delvis glida öfver i Lauras händer, viss om att därigenom intet skulle äfventyras.

De båda — föreståndarinnan fröken Wedberg och Laura Netzel — hafva ock, ehuru ej besläktade, ett starkt tycke med hvarandra: snabbtänkta, karga i ord men ständigt färdiga till offervillig handling, klara, lugna och kloka samt med en grundfond af varm medkänsla för allt verkligt lidande, äro de som skapade för fattigvårdsarbetet.

Inför Lauras lugna, bestämda blick — en verklig läkareblick — och vid hennes rakt på sak gående frågor föllo alla floskler bort och man nödgades med eller mot sin vilja se och erkänna sanningen i den sak som förelåg. Hon kom därför utan svårighet till rätta med de hjälpsökande, som snart nog funno att intet kunde undanhållas henne men tillika funno, att intet skulle mera glädja henne än att

kunna hjälpa dem rätt, ehuru detta ej genast spårades i hennes väsen, ur hvilket all pjunkig känslsamhet var bannlyst. Dagar i ända kunde hon, som alltid glömsk af sig själf, ströfva omkring i t. ex. Brännkyrka, som var hennes sista arbetsfält, för att besöka deras hem, hvilkas ansökningar hon hade att handlägga; hon ville se med egna ögon. På dessa sina vandringar och besök vann hon många vänner. När hon sedan på byrån lugnt sade: det är väldigt synd om den familjen, så visste hon hvarom hon talade och hon gaf vanligen ej tappt, förrän hon lyckats hjälpa dem ur sina svårigheter för tillfället.

En hurtig, frisk arbetsglädje hvilade öfver det Laura företog sig, — man hörde henne aldrig pusta öfver att hon hade för mycket att sköta — hon sträfvade på outtröttligt, med godt mod, och hade vanligen ett gladt, humoristiskt ord till uppmuntran åt medarbetare. Dessa tyckte också att allt gick lätt och bra, då Laura var med — och man ville också ha henne med överallt.

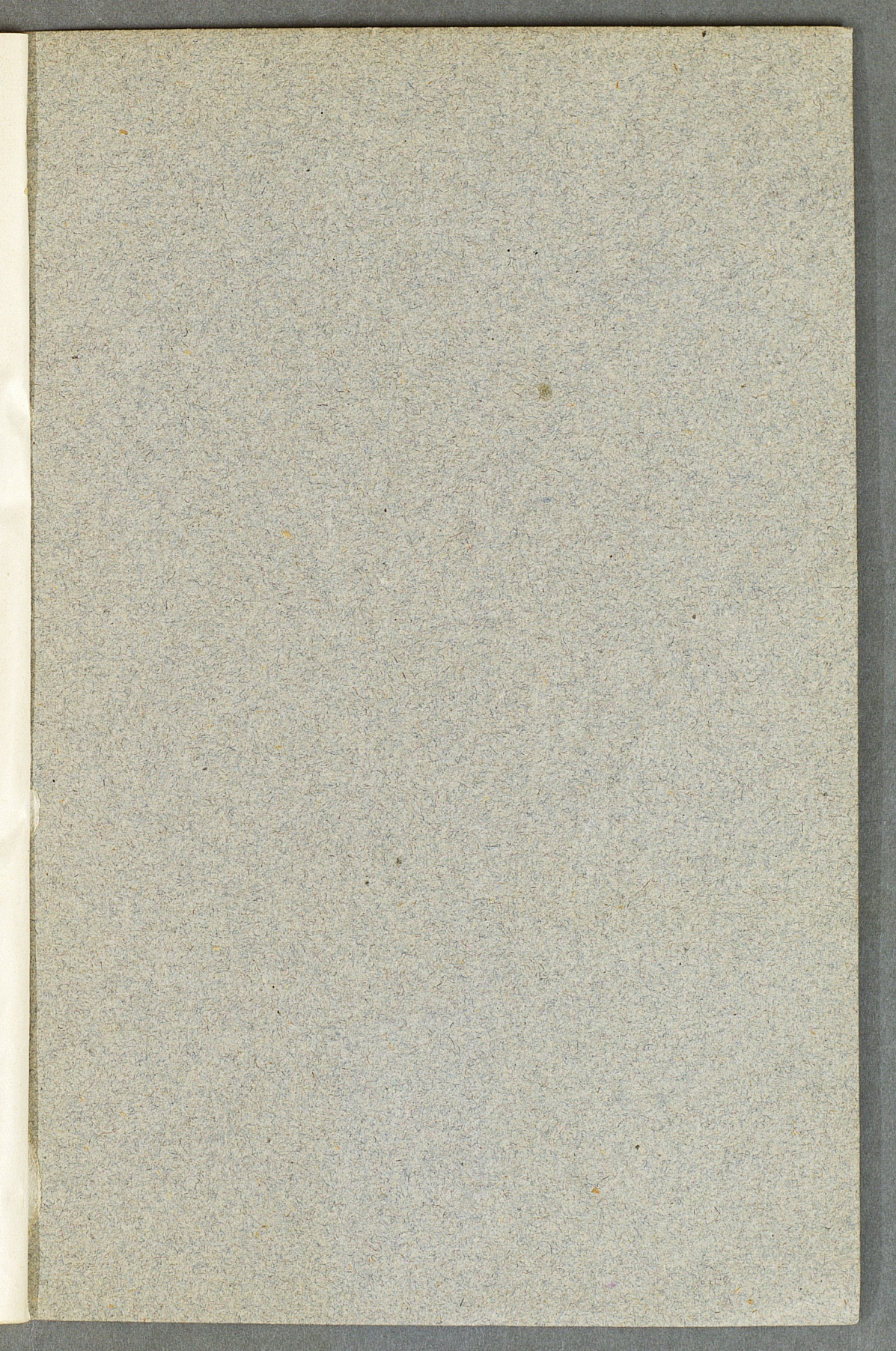
Jämte arbetet på F. V. O. byrå fick hon så småningom många uppdrag inom kommunen, tillräckliga i och för sig för en människas kraft. Hon ansåg sig dock ej böra undandraga sig något af detta, ty F. V. O. byrå får ej stå isolerad, utan bör vara i ständig kontakt med all öfrig social verksamhet, och den erfarenhet, som vinnes genom ordnandet för de minst bemedlade i samhället, bör komma till orda vid de åtgärder kommunen har att vidtaga.

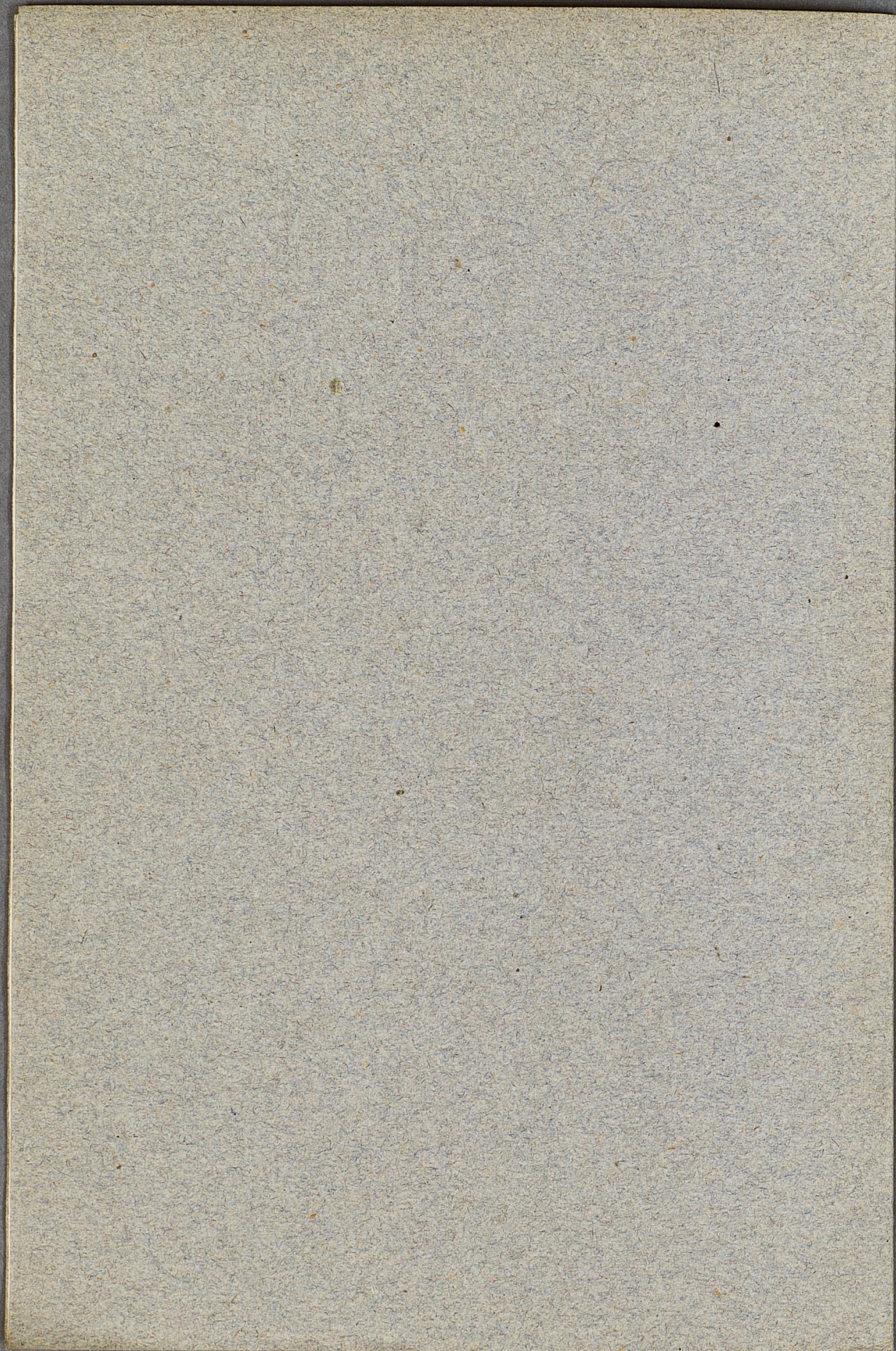
Så blef hon slutligen krossad af arbetet, ty genom öfveranstängning var hennes motståndskraft så nedsatt, att hon ej förmådde öfvervinna den härjande farsotens angrepp.

Högt var Laura Netzel skattad både af dem som behöfde hjälp och i henne funno en förstående, outtröttlig hjälpare, och af dem, som vilja verkligt hjälpa en nödställd, ej ge en allmosa blott för sitt eget sinnes lugnande. De som varit hennes medarbetare skola aldrig glömma henne men ständigt räkna som en vinning att ha lärt känna en karaktär så ren och stark, en personlighet så helgjuten som hennes, på en gång allvarlig och glad; en vän som var att lita på i alla skiften, som kunde lugnt och bestämdt säga ifrån om det som hon ej gillade, äfven om det ej var så behagligt att säga det. Med ett ord en människa sådan hon bör vara i sitt umgänge med andra. Sådana behöfva vi många men möta dem så sällan.

Vi äro tacksamma att ha ägt Laura Netzel. Hon skall »lefva i sin gärning», som det stod på kamraternas krans till hennes bår: i sin gärning och i deras hjärtan som älskade hennes starka, rika personlighet.

A. Montelius.

www.books2ebooks.eu